

LBRIS

We know
books

ÎN COLECȚIA

ANTOLOGIA UNUI AUTOR AU MAI APĂRUT:

Aureliu **BUSUIOC** *Punct* (2007)

Vasile **ROMANCIUC** *Recitirea proverbelor* (2007)

Șerban **FOARȚĂ** *Capodopere incomplete* (2008)

Emil **BRUMARU** *Fluturii din pandișpan* (2008)

Mircea **CĂRTĂRESCU** *O seară la operă* (2009)

Mircea **IVĂNESCU** *Poesii alese* (2009)

Arcadie **SUCEVEANU** *Cafeneaua Nevermore* (2011)

Ioan Es. **POP** *nicăieri.ro* (2012)

Iulian **FILIP** *Somnul plin de pasageri* (2018)

Ion **HADÂRCĂ** *Ulysemne* (2019)

Ion **MUREȘAN** *Izgonirea din poezie* (2020)

Daniel **BĂNULESCU** *Dumnezeu ține întreg Universul pe degetul său mic* (2021)

Constantin **ABĂLUȚĂ** *Nu eu dar nici altcineva* (2021)

Alexandru **MUȘINA** *Budila-Express* (2022)

ANTOLOGIA
unui
AUTOR

Colecția

A

Mihai URSACHI

PAJIȘTEA ROTUNDĂ DIN VÂRFUL UNUI AC

Antologie de Lucian Vasiliu

Știința / Junimea

Responsabil de ediție: *Mircea V. Ciobanu*
 Editori: *Mariana Belenciu, Maria Cornesco*
 Editor tehnic: *Nina Duduciuc*
 Concepție grafică a colecției: *Andrei Ichim*
 Artă, machetare computerizată: *Vitalie Ichim*

PRINDEREA
 EDITORIAL-POLIGRAFICĂ
ȘTIINȚA

Academiei, nr. 3; MD-2028, Chișinău, Republica Moldova
 Tel: (+373 22) 73-96-16 (anticamera); (+373 22) 73-99-94 (marketing)
 (+373 22) 73-99-83 (depozit); fax: (+373 22) 73-96-27
 E-mail: prini_stiinta@yahoo.com
 Web: editurastiinta.md

Drepturile asupra colecției „Antologia unui autor”
 aparțin Întreprinderii Editorial-Poligrafice Știința.

Clasificarea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Chișinău, Mihai
 Colecția **„Antologia unui autor”** / Mihai Ursachi; antologie de Lucian Vasiliu;
 Responsabil de ediție: *Mircea V. Ciobanu*; coperta: *Vitalie Ichim*.
 Chișinău: Știința; [Iași] Junimea, 2022 (Combinatul Poligrafic). – 127, [1] p. –
 Colecția „Antologia unui autor”, ISBN 978-9975-4208-8-4).
 978-9975-85-351-4

Prinderea Editorial-Poligrafică Știința. 2022
 Colecția Junimea. 2022

Cuprins

[Din] *Inel cu enigmă* (1970)

- 10 | Solia
- 11 | Prima scrisoare
- 12 | A doua scrisoare
- 13 | A treia scrisoare. Balada lui Menestrel, care bătu pân' acolo
drum de multe vieți, ci n'a fost vrednic să treacă de poartă
și să aducă solia
- 14 | Pythagora și sclavul său divin, Zamolxis
- 15 | Palmierul Talipot
- 16 | Căci e în marea verde...
- 17 | Migrație
- 18 | Poarta Învierii
- 21 | Triplu poem pentru bătrânul porcar Garibaldi
- 21 | I. Redeșteptarea imaginii lui
- 22 | II. Descrierea plină de tristețe și de înțelesuri a morții lui
- 23 | III. Inscripție pe zid, în locul unde nu se va mai deschide nicidecum
ușa bătrânului porcar
- 24 | Câinele Miriapodis
- 25 | Nunta
- 26 | Izbânda
- 27 | Prinsul
- 28 | Jâlțul verde
- 30 | Pe țarm
- 31 | Flanela
- 32 | Coliba
- 34 | Cucușii de ziuă declanșează arcul
- 35 | Ora zero
- 36 | Poem despre domnișoara Gabriela Șerban și despre unica
noastră întâlnire la o expoziție suedeză de pictură
- 38 | Megalopolis
- 39 | Orașul metafizic
- 40 | Scrisoare din cercul vrăjit
- 42 | Mica plimbare la boschet

43 | Post-scriptum. Transversaliile mari sau cele patru estetici.
Poezie pe care a scris-o magistrul Ursachi
pe când se credea Pelican

We know
books

[Din] **Missa solemnă (1971)**

- 46 | Scrisoare pe cochilia melcului Adeodatus
47 | Odaia gingașei iubiri
49 | *** (*Cine ești tu...*)
50 | Cântecul pe ape al celui înecat
52 | In aeternum
53 | Descoperire lacustră
54 | Ce mai pasăre
55 | Din reveriile domnului R. (I)
57 | Naturforschung
58 | Mustrare
59 | Vedenie în burgul gotic
60 | În flăcări...
61 | Benedictus
62 | Originea și destinul unei haltere de modă veche
63 | Epistolă
64 | Cântecul mut al melcului Adeodatus
65 | Post-scriptum: umbra Pelicanului
se arată din nou celui înecat

[Din] **Poemul de purpură și alte poeme (1974)**

- 68 | Poemul de purpură
68 | I. Invocație
69 | II.
70 | III.
71 | IV. Istoria desăvârșită a Săgetătorului
72 | V.
73 | VI. Jocul
75 | VII. Confesiunea autorului: slăbiciunea sa în fața lumii,
a trecerii vremii și a Poemului de purpură
76 | VIII. Bătrânii cronologi
77 | IX.

- 78 | X. Adaos: scrijilitura unui student
pe gresia albă a mormântului scitic
79 | Ostrovul
80 | Proiecte primăvăratice
81 | Moartea și viața căprioarei
82 | Balada nopții de aur
85 | Parabola Urechii
și a Numărătorului
86 | Pilaștrii statornici, o, numere limpezi
87 | Talismanul
89 | Credința copilei
90 | Arătare de iarnă
91 | Istoria marelui ceas și a orbului
92 | Poezie pierdută

[Din] **Diotima (1975)**

- 94 | Parabola Marii Oglinzi sau fabuloasa identitate
95 | Cântecul tamburului întors de la război
96 | În amintirea
97 | Scrisoare
98 | Inscripție pe-o piatră de pe țărm
99 | Balada cugetătorului
100 | Marșul spre stele
102 | Parabola Clipei și a ascultătorului din Orologiu
103 | Cunoștință
104 | Agentul neantului
106 | Cântecul trist al căluțului-de-mare (Hippocampus)
107 | Vestea
109 | *** (*Când vremea'i...*)
110 | Ghiozdanul cu tăblițe hittite
111 | Nomomachia sau lupta lui Iacov cu cele două legi
113 | *** (*Atât de mare...*)
114 | Din reveriile domnului R. (II)
116 | Alte 11 chipuri de a vorbi tăcerea
118 | Povestea Dragonului – o fabulă
119 | Narațiune de primăvară

121 | A treia meditație din Golful Francezului, sau Dimineata
Magilor. Cu adresare la Dan Laurentiu

125 | In țara Galaad

126 | Autointerviu

127 | Autoportret

weknow
books

[DIN] INEL
CU ENIGMĂ ■

Eu sunt ambasadorul Melancoliei,

Și iată,

mult prea duioasele mele scrisori
de acreditare:

Noi, Padișahul
întregii Melancoliei,
împărat al Singurătății de Sus și de Jos,
stăpânitor
absolut al Regatului Dor
și Prinț Senior
al Tristeții,
dăm știre la toți ca să fie cu luare-aminte
către solia trimisului nostru numit Menestrel.

Data azi în cetatea Măhnire

A DOUA SCRISOARE

LIBRIS

We know

books

(Fiind scrisă în limba melancolică, cu caractere insesizabile, scrisoarea se adresează numai celor care pricep de la sine această limbă.)

13

A TREIA SCRISOARE. BALADA LUI MENESTREL, CARE BĂTU PÂN' ACOLO DRUM DE MULTE VIEȚI, CI N'A FOST VREDNIC SĂ TREACĂ DE POARTĂ ȘI SĂ ADUCĂ SOLIA

Era un castel înecat în verdeață,
pe porțile negre sculptat un dragon
părând că de întotdeauna veghează
să nu intre lume străină'n donjon.

Veneam de departe, albastru derviș,
și ostenit după șirul de ani,
purtam pe veșmânt și pe frunte înscriși
versete din Pali și psalmi din Coran.

Eu nu căutam nicăierea nimic,
se auzea de prin crânguri de roze
cântarea ciudată a lui Laostic,
pierdut în adâncă și blândă hipnoză.

Desculț și purtând o cunună din pai
de rogoz, m'au chemat musafir
(era chiar în ziua de Sfântu' Mihai)
la prânzul cel mare de după Turnir.

Dar eu am tăcut și-am plecat mai departe,
și fără să trec pe sub porțile vechi,
eu însumi, pe veci încifrata mea carte,
un cântec de vis îmi suna în urechi.

Pythagora: Menire înaltă, dumnezeiască ți-a fost
hărăzită,

privirile tale's asemenea Timpului.

Deci iată, de azi, o, Zamolxis,

ești slobod să pleci unde vrei;

Destinul făcut'a ca eu, muritorul,

stăpân peste ce'i veșnic să fiu.

Zamokis: O, fiu al lui Hermes, care în Aithalides
te-ai întrupat, și sufletul tău, călător a trecut
prin Euphorbos și Hermotimos

și'n cele din urmă în Pyrrhos, pescarul

din Delos,

tu Cavaler al Triunghiului,

crezi oare că scitul

se va slobozi de sub tirania Ideii?

Văzut'ai vreodată pe țarmul de aur
cum înflorește ciudatul palmier
Talipot?

Este o mare coincidență

să nimerești chiar în clipa aceea pe țarm.

Dedesubt mișunau porcii-sălbatici,

însă palmierul,

palmierul Talipot...

Prin aer fâlfâie pasărea liră și pasărea ibis

și fluturii grei de un albastru otrăvitor;

însă palmierul...

Și dacă totuși te-aduce dracul cu barca'i

blestemată,

palmierul Talipot, Talipot

se face mii de fărâme cu floare cu tot.

„O gaură'n marele zid nu se poate,
i-au spus, o vizuină, un gol în cetate;
mâine în zori să fi părăsit acest jalnic defect
în care trăiești.
Zidul nostru va trebui să devină perfect.”
A înțeles, n'a'nțeles... Și-a hrănit purcelușii
ca întotdeauna, i-a spălat până noaptea târziu,
a scos mai pe urmă un șip
colbăit, cu rachiu,
și-a stat toată noaptea'n deschiderea largă a ușii
privind mahalaua adâncă Țicău.
În mână ținea ceasul lui cu nisip.
Când goarneaule clare cântară în zori,
veniră cu sculele lor:

*șapte meșteri mari
calfe și zidari.
Făcură mortar
din nisip curat
care l-au aflat.*

*Cumpănă dreaptă și plumb
să nu iasă zidul strâmb.
Cancioace, mistrii,
agere-argintii,
de la temelii
înaltei zidiri,
sânței monastiri.*

III. INSCRIȚIE PE ZID,
ÎN LOCUL UNDE NU SE VA
MAI DESCHIDE NICICÂND
UȘA BĂTRÂNULUI PORCAR:

În zidul acesta enorm în care cândva a fost ușă,
odihnește de-a pururi porcarul și porcii lui;
cu toții, sublimii,
s'au prefăcut hăt demult în cenușă
dar umbrele lor sunt în ceruri
și împreună cu serafimii
hălăduiesc prin toloacele veșnice.

Un somn adânc, nerăzbatut de glasuri,
de umbre și nici de zborul vreunei păsări.

Doar câinele Miriapodis
îmi dă târcoale subțire și lung,
dar el nu există.

Câinele Miriapodis
e doar o vagă amintire
despre bănuiala destul de obscură
că undeva printre arbori
există un fel de pădure.

Dar câinele acesta atât de'ndoielnic,
cu toate că mișună – urechelniță lungă
pe la picioarele mele,
câinele Miriapodis
nici nu există.

Doar apa în veci stătătoare a somnului.

Și iată acum mă prezint
pentru nunta ce nu poate fi amânată.
Port semnul cel alb, pirostria de argint
și sub pirostria cele șapte stigmatate.

Știu știu, este foarte târziu,
de parcă n'a fost niciodată.

Am comandat pentru toți cei prezenți
Veselie la gheață,
fiindcă așa datorie
ne împlinim doar o dată în viață
și pe vecie.

Ce are a face că Preotu'i orb,
când toți cei de față în frunte cu nunii
se pișcă de buce și râd ca nebunii...

În fine, în fine, totul e bine,
însă mireasa nu are corp.

Mireasă mireasă, ce fel de coasă
este aceea la tine?